

Prikaz povesnog toka i sleđa koncepcija koje određuju igru kao filozofski problem moguće je zaokružiti uvidom filozofa koji se inače ne pominje kada su estetički pojmovi u pitanju, a koji daje kratku, ali veoma preciznu i efektnu dijagnozu modernog doba – a to je Johan Gotlib Fihte. U delu *Zatvorena trgovačka država* on navodi reči, kojima će se zaključiti ova tematika: postoji jedno karakteristično obeležje našeg doba, koje nas odvaja od ozbiljnosti i trezvenosti naših predaka, da hoće da se igra, da sanjari uz fantaziju i da je, pošto ne nalazi mnogo sredstava da se taj nagon za igrom zadovolji, vrlo skloni ka tome da život pretvori u igru. Fihte to piše i zaključuje: ljude više raduje lukavstvo postizanja nego sigurnost posedovanja, pa „privređivanje i sav ljudski promet kao da su slični hazardnoj igri (Fihte, J. G., 1979, str. 132–133)“.

LITERATURA

- Aristotel (1955), *O pesničkoj umetnosti*, Beograd: Kultura
- Fink, E. (2000), *Igra kao simbol svijeta*, Zagreb: Demetra
- Gadamer, H.–G. (1978), *Istina i metoda*, Sarajevo: Veselin Masleša
- Heraklit (2001), *O prirodi*, Podgorica: Oktoih
- Huizinga, J. (1970), *Homo ludens*, Zagreb: Matica hrvatska
- Kajoa, R. (1979), *Igre i ljudi*, Beograd: Nolit
- Koković, D. (1986), *Sport bez igre*, Beograd: NIO „Univerzitetaska riječ“
- Kristi, A. (2011), *Igra ogledala*, Beograd: Mladinska knjiga
- Nietzsche, F. (2003), *Schopenhauer kao odgajatelj*, Zagreb: Matica hrvatska
- Niče, F. (2005), *Sumrak idola*, Beograd: Čigoja štampa